

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.V.35.665/2021/3.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke
Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró
Dr. Darák Péter bíró
A perújító felperes: felperes1 (cím1)
A perújított alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(cím2)
A perújított alperes képviselője: Dr. Miskéri Anita kamarai jogtanácsos
A per tárgya: a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság 44.K.27.291/2019/13. számú végzése elleni perújítási ügy
A fellebbezést benyújtó fél: a perújító felperes (19. sorszám)
A fellebbezéssel támadott határozat: Budapest Környéki Törvényszék
25.K.702.277/2020/18. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a perújító felperes fellebbezését hivatalból elutasítja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] A személyesen eljáró perújító felperes 2020. október 2. napján kelt beadványában perújítási kérelmet terjesztett elő a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: bíróság) 44.K.27.291/2019/13. számú végzésével

szemben. E végzéssel a bíróság a perújító felperes fellebbezését hivatalból elutasította, amely végzést a – perújító felperes fellebbezése folytán eljáró – Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2020. március 17. napján kelt 1.Kpkf.670.002/2020/5. számú végzésével helybenhagyta.

[2] A bíróság - a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés mellett - 15 napos határidő biztosításával felhívta a perújító felperest a perújítási kérelem megjelölt hiányainak a pótlására.

Az elsőfokú bíróság eljárása

[3] A hiánypótlási felhívást követően a szervezeti átalakulás folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 25.K.702.277/2020/2. számú végzésével a perújító felperes perújítási kérelmét - egyebek között - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 260. § (1) bekezdés a) pontja, 263. § (1) bekezdése, 269. §-a, és a 95. § (2) bekezdése alapján idézés kibocsátása nélkül elutasította azon okból, hogy a perújító felperes a perújítási kérelem hiányosságait a szabályszerűen kézbesített felhívás ellenére sem pótolta, ilyen módon a perújítási kérelem nem felelt meg a törvényben előírt feltételeknek.

[4] A perújító felperes a 3. sorszámú végzés elleni 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésének hiányait felhívás ellenére nem pótolta, ezért az elsőfokú bíróság a 7. sorszámú végzésével a fellebbezését hivatalból elutasította. Ezzel a végzéssel szemben a perújító felperes 8. sorszám alatt fellebbezéssel élt, majd kérte személyes költségmentesség engedélyezését. Az elsőfokú bíróság mindkét beadvány tekintetében hiánypótlási felhívást bocsátott ki. Miután a személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelemre vonatkozó és a fellebbezés hiányainak pótlására irányuló hiánypótlás is eredménytelen lett, az elsőfokú bíróság a 2021. június 2. napján kelt 13. sorszámú végzésével a személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmet visszautasította, a 14. sorszámú végzésével pedig a perújító felperes fellebbezését hivatalból elutasította. A perújító felperes 15. sorszám alatti fellebbezésével a 13. sorszámú végzést, a 16. sorszámú fellebbezésével pedig a 14. sorszámú végzést támadta, és ismételten költségmentességet kért. Az elsőfokú bíróság a fellebbezések hiányainak pótlására hívta fel a perújító felperest.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] Az elsőfokú bíróság a 25.K.702.277/2020/18. számú végzésével a perújító felperes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelmét visszautasította, és a perújító felperes 15. és 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezéseit hivatalból elutasította. Indokolásában hivatkozott a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény (a

továbbiakban: Kmt.) 11. § c) pontjára, mely kimondja, hogy a fél részére az 5-10. §-ban meghatározott feltételektől függetlenül nem lehet költségkedvezményt engedélyezni, ha az eljárást - ideértve a fellebbezési és a felülvizsgálati eljárást is - megindító kérelmét (beadványát) a bíróság visszautasítja. Rögzítette, hogy a perújító felperes fellebbezését hivatalból elutasította a 25.K.702.277/2020/14. számú végzésével, ezért a Kmt. fenti rendelkezése kizárja a költségmentesség engedélyezését. A 15. és 16. sorszámú fellebbezések hivatalból elutasítása körében az rPp. 237. §-ára hivatkozott, figyelemmel arra, hogy a felperes a fellebbezések hiányait felhívás ellenére nem pótolta.

A fellebbezés, az észrevétel

[6] A perújító felperes a 19. sorszámú fellebbezésében az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak az eljárás megismétlésére történő kötelezését, továbbá költségmentesség engedélyezését kérte. Fellebbezésében az rPp. 206. § (1) bekezdésének rendelkezéseit, a jogerős ítélet elleni perújítás feltételeit ismertette. Ezen feltételek köréből az „új tényre” és az „új bizonyítékra” vonatkozó magyarázatot részletezte. Előadta, hogy az adott ügyben tanúvallomást szeretne kezdeményezni, tehát új bizonyítéka van.

[7] A perújított alperes a fellebbezésre észrevételt nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A fellebbezés érdemi elbírálására lehetőség nincs.

[9] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését az rPp. 259. § folytán alkalmazandó rPp. 253. § (3) bekezdésére tekintettel a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

[10] A Kúria rámutat arra a 19. sorszámú fellebbezés kapcsán, hogy a fellebbezési eljárásban a másodfokú bíróságnak az a feladata, hogy az elsőfokú határozat törvényességét a fellebbezésben foglalt okból felülbírálja. A végzés elleni fellebbezés esetében az ítélet elleni fellebbezésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. Mindebből fakad, hogy a fellebbező félnek, fellebbezése akár az ítélet, akár a végzés ellen irányul, fellebbezésében meg kell jelölnie, hogy a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kéri. A fellebbezés tartalmi kellékeit illetően elvárt követelményeket az rPp. 235. § (1) bekezdése határozza meg, mely szerint a fellebbezés legfontosabb tartalmi eleme a bírósághoz címzett fellebbezési kérelem, amelynek - a kereseti kérelemhez hasonlóan - határozottnak kell lennie, tehát a fellebbező félnek kötelezően meg kell jelölnie, hogy a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kéri. A perújító felperes fellebbezése a „mennyiben” kitétel alatt

bár tartalmazta, hogy a másodfokú bíróságtól az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság eljárás megismétlésére kötelezését kéri, azonban a „milyen okból” megjelölésével a perújító felperes a fellebbezésében adós maradt, fellebbezése okait semmilyen módon nem részletezte. A fellebbezésből nem volt megállapítható, hogy milyen okra, körülményre alapítja a végzés felülbírálata iránti igényét a perújító felperes; a fellebbezésből az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésére vonatkozó kérelemmel kívül semmilyen más körülmény nem derült ki. Ezért a fellebbezési kérelem nem volt pontos és nem is volt határozott, abból sem az ellenfél, sem a bíróság nem tudhatta meg pontosan az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésének irányát, következésképpen a másodfokú döntés keretei nem voltak megismerhetők.

[11] Az rPp. 3. § (1) és (2) bekezdése általános érvennyel fogalmazza meg a felek rendelkezési jogának az egész eljárásra jellemző tartalmát, melynek lényege az, hogy a bíróság a vitában érdekelt fél kérelmére a kérelem, jognyilatkozatok keretében jár el. A bíróság a fél által előterjesztett kérelemmel és jognyilatkozatokhoz kötve van, mely azt jelenti, hogy a bírósági eljárás lehetőségét a kérelem határozza meg. A rendelkezési elv (rPp. 3. §) jelenik meg és konkretizálódik a fellebbezési kérelemmel kötöttség körében is. Ahhoz, hogy a másodfokú bíróság az elvárt követelményeknek eleget tudjon tenni, a félnek is teljesítenie kell az eljárásjog vele szemben támasztott követelményeit.

[12] A fellebbezés a jogszabályi követelményeknek nem felelt meg, ezért a Kúria az rPp. 259. § folytán alkalmazandó 240. § figyelembevételével a perújító felperes fellebbezését hivatalból elutasította.

[13] A Kúria rögzíti azt is, hogy - mivel a Kmt. 11. § c) pontja alapján kizárt a költségmentesség engedélyezése az eljárást megindító kérelem visszautasítása esetén - a 19. sorszámú fellebbezésben kért költségmentességről újabb döntés hozatalára nem volt lehetőség.

Záró rész

[14] A Kúria a fellebbezést az rPp. 257. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[15] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[16] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét az rPp. 233/A. §-a, 233. § (1) bekezdése, a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

dr. Márton Gizella s.k.
s.k.
a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter
bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő